

Forfatter: Ingemann, B. S.

Titel: Udrag fra Valdemar Seier

Citation: Ingemann, B. S.: "Valdemar Seier", i Ingemann, B. S.: *Valdemar Seier*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 104. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann02-shoot-idm140036558215008/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Valdemar Seier

mere, end jeg og du faaer at vide i hundrede Aar, og han havde Ret den Gamle: det Guddommelige viser sig kun for os som en mørk Tale, som et Billede i Speilet – men den, hos hvem det sande Billede opgik, skal allerede her see det Skjønneste, Aasyn mod Aasyn.»

«I udlægger vel slig forblømt Tale paa eders egen Vis, Herre Konge! – svarede Junker Strange – og deri troer jeg, I gjør Ret; men for at komme tilbage til eders Spørgsmaal, saa maa jeg med Sandhed tilstaae, at I ikke har ladet os savne Beviser paa eders Mandhaftighed. Er I endog, som man siger, ikke blind for Qvindeskjønhed, men en ridderlig Beundrer af alle skjøne Piger, Køner og Enker – saa har I hidindtil dog mere viist det i Ord, end i Gjerning. I har endnu ikke lagt Jer paa den lade Side for at bortdrømme eders Ungdom i blødagtig Elskov; dog kunde maaskee Folk og Land beklage sig over, at I – ikke blot for Krigstog og Seiervindinger, men tildeels vel ogsaa for den Hyldest, I har ydet en vis smuk Enke – forglemmer at give Landet en Dronning og de store Valdemarers Navn og Krone en Arving.»

Valdemar rødmede. «Altsaa er du ogsaa af den fast almindelige Mening, at jeg bør fornæie mig – sagde han – uagtet det sidste mislykkede Forsøg paa at gjøre mig til Slave af en statsklog Forbindelse?»

«Det er mit og hele Danmarks Ønske, Herre Konge!»

«Nu vel! saa skaf mig Prindsesse Margaretha af Bøhmen til Brud! og jeg vil intet Øieblik betænke mig. Det er gjerne Kongers og Fyrsters Tilskikkelse at maatte beile uden Elskov og for Landets Vel at lade sig lede iblinde til Brudeskamlen; lyver imidlertid ikke dette Billede – her tog han det rask og bestemt frem – saa kan der nu maaskee med mig skee en Undtagelse i dette Stykke; thi jeg vil ærlig tilstaae dig det, jeg har i disse sidste Dage, trods alle dine gode Tanker om min Mandhaftighed, ikke stort tæukt paa anden Erobring og Besiddelse, end denne skjøne Prindsesse. Gjør dig derfor strax rede, brave Strange, og drag til Bøhmerland for mig! bring Kong Primislaus min broderlige Hilsen, og giv dig Mine af at være kommen for at underhandle med ham om Pagt og Forbund mod de urolige nordtydske Fyrster og mod de hedenske Liflændere! Men tag dette Billede med dig! – jeg skaller mig nødig fra det, og du svarer mig til det som min Øiesteen. – Giv noie Agt paa, om det er en tro og virkelig Efterligning af Prindsesse Margaretha! Finder du, som jeg haaber, at hun ingen af de Skjønheder mangler, som du her finder afbilledede, og at